

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ**

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ**

**ННІ неперервної освіти і туризму
Факультет ветеринарної медицини**

**НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
І ПРОГРАМИ**

**підвищення кваліфікації лікарів ветеринарної
медицини**

**в Навчально-науковому інституті
неперервної освіти і туризму
та факультеті ветеринарної медицини
Національного університету біоресурсів і
природокористування України у 2024 році**

Київ – 2024

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ І ТУРИЗМУ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Т.в.о. проректора з наукової роботи
та інноваційної діяльності
НУБіП України

Вадим ТКАЧУК

2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Декан

факультету ветеринарної медицини
НУБіП України

Микола ЦВІЛХОВСЬКИЙ

2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Директор

ННІ неперервної освіти і туризму
НУБіП України

Іван ГРИЦЕНКО

2024 р.

**НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
І ПРОГРАМИ**

**підвищення кваліфікації лікарів ветеринарної медицини –
Апарату Держпродспоживслужби, головних управлінь
Держпродспоживслужби в області;
управлінь Держпродспоживслужби в районах та містах;
міжрегіональних управлінь Держпродспоживслужби України
на державному кордоні;
ДНДІ з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної
експертизи, регіональні, обласні державні лабораторії
ветеринарної медицини;
в Навчально-науковому інституті
неперервної освіти і туризму і
факультеті ветеринарної медицини
Національного університету біоресурсів і
природокористування України
у 2024 році**

Київ – 2024

Складено відповідно до плану-графіку підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів, керівників і спеціалістів державних установ, які належать до сфери управління Держпродспоживслужби на 2024 рік затвердженого наказом Держпродспоживслужби України № 41-к від 24 січня 2024 р.

Рекомендовано вченою радою факультету ветеринарної медицини НУБіП України протокол № 8 від 22 лютого 2024 р.

УКЛАДАЧІ:

Цвіліховський М.І. – декан факультету ветеринарної медицини, академік НААН України, доктор біологічних наук, професор кафедри терапії і клінічної діагностики

Бойко Г.В.– координатор неперервної освіти на факультеті ветеринарної медицини, доцент кафедри фармакології, паразитології і тропічної ветеринарії, кандидат ветеринарних наук

ВСТУП

Підвищення кваліфікації — це навчання, направлене на підтримку і удосконалення професійного рівня, знань і умінь персоналу. Підвищення кваліфікації спрямоване на послідовне удосконалення професійних знань, умінь і навиків, зростання майстерності, професії. Особливістю його є те, що слухачі уже володіють певними знаннями і практичними навиками виконання своєї роботи, можуть критично відноситись до навчального матеріалу, хочуть отримати саме ту інформацію, яка потрібна для виробничої діяльності.

Потреба фахівців любого виду діяльності у підвищенні обумовлена змінами зовнішнього і внутрішнього середовища, удосконаленням процесу управління, освоєнням нових видів і сфер діяльності. Тому підвищення кваліфікації повинно бути комплексним за обсягом, диференційованим по окремих категоріях працівників, неперервним, зорієнтованим на перспективні напрями професійної діяльності.

Післядипломна освіта лікарів ветеринарної медицини у відповідності до Конституції України (254к/96-ВР), Законів України "Про освіту" (1060-12), "Про вищу освіту" (1556-18), "Про ветеринарну медицину" (2498-12) та нормативно-правових актів у галузі освіти України є складовою частиною національної системи освіти.

Порядок організації навчання та управління післядипломною освітою лікарів ветеринарної медицини визначає Положення про післядипломну освіту та інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини «Положення про післядипломну освіту лікарів ветеринарної медицини в Україні» (Затверджене постановою Кабінету Міністрів України №379 від 21.04.2023 р.) (додаток 2).

Підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини (обсягом не менш як 3 кредити Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи) проводиться не менш як один раз на п'ять років за професійним спрямуванням виробничої діяльності і є обов'язковим для всіх працюючих фахівців. Його проходження є необхідною умовою їх атестації, переміщення по службі, присвоєння кваліфікаційних категорій, звань.

Зміст неперервної освіти лікарів ветеринарної медицини визначається завданнями, які покладаються на систему державних органів ветеринарної медицини з урахуванням вимог суспільства до кадрового забезпечення галузі ветеринарної медицини України, приватної ветеринарної медицини, перспективи їх розвитку, сучасних вимог до засобів, форм і методів професійної діяльності.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Навчально-тематичний план складено відповідно до плану-графіка підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів агропромислового комплексу України, науково-педагогічних та педагогічних працівників аграрних вищих навчальних закладів освіти I–IV рівнів акредитації (додаток 1) і передбачений для керівних працівників і спеціалістів головних управлінь ветеринарної медицини в областях України, управлінь ветеринарної медицини в районах та містах, Регіональної служби державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті, державних лабораторій ветеринарної медицини в областях і районах та лабораторій ветеринарно-санітарної експертизи і офіційних лікарів ветеринарної медицини. Для підвищення кваліфікації лікарів ветеринарної медицини з різним професійним спрямуванням виробничої діяльності складено відповідні навчально-тематичні програми підвищення кваліфікації.

Метою неперервної освіти лікарів ветеринарної медицини є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі ветеринарної медицини і задоволення потреб економіки та суспільства у працівниках із високим рівнем професіоналізму і культури, здатних компетентно та відповідально виконувати посадові обов'язки, впроваджувати новітні технології, сприяти інноваційним процесам у галузі ветеринарної медицини шляхом забезпечення їх безперервного навчання.

Завдання системи неперервної освіти лікарів ветеринарної медицини також, чітко регламентовані і передбачають:

- законодавче та нормативно-правове врегулювання питань навчання як складової безперервної освіти і професійного розвитку;

- визначення змісту навчання з урахуванням наступності, прогнозованості, послідовності, систематичності освітнього процесу, поточної ситуації та нових викликів, індивідуального досвіду, індивідуальних освітніх потреб, перспективи кар'єрного зростання та актуалізації результатів навчання;
- організація науково-методичного, кадрового, матеріально-технічного, інформаційного, фінансового забезпечення післядипломної освіти;
- розробка та впровадження ефективних технологій безперервного навчання та вдосконалення фахових знань і умінь з урахуванням сучасних досягнень світової науки та практики;
- забезпечення безперервного навчання шляхом впровадження відповідних видів навчальних занять і форм організації освітнього процесу;
- постійна підтримка професійного рівня спеціалістів ветеринарної медицини відповідно до актуальних потреб та викликів галузі ветеринарної медицини, зокрема сприяння реалізації Стратегії забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту за принципом «єдине здоров'я».

Структура післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини включає:

- 1) спеціалізацію — профільну спеціалізовану підготовку з метою набуття особою здатності виконувати завдання та обов'язки, що мають особливості в межах спеціальності;

- 2) стажування — набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань;
- 3) підвищення кваліфікації — набуття особою нових та/або вдосконалення раніше набутих компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань.

Формами організації навчального процесу є аудиторні заняття, виконання індивідуальних завдань, самостійна робота, практична підготовка і контрольні заходи.

Навчально-тематичними програмами передбачено проведення лекційних, практичних, лабораторних занять, виїзних занять, дискусій і круглих столів з аналізом конкретних виробничих ситуацій на базі кафедр факультету ветеринарної медицини та Української лабораторії якості і безпеки продукції АПК, а також науково-дослідних установ ветеринарної медицини та виробничих підприємств (Державний науково-дослідний інститут з лабораторної діагностики і ветеринарно-санітарної експертизи, Державний науково-контрольний інститут біотехнології і штамів мікроорганізмів, Інститут ветеринарної медицини НААН України).

Форми контролю:

Поточний.

Підсумковий – залік або іспит.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Перспективи розвитку аграрної освіти в Україні. Концептуальні підходи до підготовки лікарів ветеринарної медицини у відповідності з сучасними вимогами	2	2	2				НУБіП України
2.	Завдання державної служби ветеринарної медицини України щодо забезпечення епізоотичного благополуччя тваринництва, поліпшення збереження поголів'я. ВООЗТ (МЕБ) – єдиний список інфекційних та інвазійних хвороб. Міжнародний кодекс здоров'я тварин	4	2	2			2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
3.	Технології дистанційного навчання. Інформаційні ресурси, продукти та послуги у ветеринарній медицині. Розміщення фахової інформації в Internet та інформаційна культура.	2	2		2			НУБіП України
4.	Інформаційні ресурси наддержавних структур галузі ветеринарної медицини. Застосування технології ПС у ветеринарній медицині. Навик створення й оновлення планів реагування за надзвичайного стану.	2	2		2			НУБіП України
5.	Аграрна політика в контексті сучасних реформ. Фінансування заходів у сфері безпеки харчових продуктів та захисту споживачів	2	2		2			НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
6.	<p>Державний ветеринарно - санітарний нагляд і контроль, організація державного управління ветеринарної медицини. Сучасні проблеми ветеринарної медицини.</p>	4	4	2	2			НУБіП України
7.	<p>Законодавство України та ЄС у сфері безпеки харчових продуктів. Законодавство ЄС, що стосується продуктів тваринного походження. Кодекс Аліментаріус. Закон України «Про основні принципи та вимоги до безпеки та якості харчових продуктів». Законодавство, яке регламентує контроль безпеки харчових продуктів в Україні під час експорті-імпорту.</p>	2	2		2			НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
8.	Санітарні заходи та окремі показники якості харчових продуктів. Маркування харчових продуктів.	4	2		2		2	НУБіП України
9.	Здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю під час виробництва харчових продуктів тваринного походження відповідно до національного законодавства, вимог ЄС та Митного Союзу.	6	4	2	2		2	НУБіП України
10.	Планування ветеринарних заходів в Україні та особливості реагування за надзвичайного стану. АЧС – специфіка протидії. Заразний вузликовий дерматит великої рогатої худоби.	6	4	2	2		2	НУБіП України
11.	Нові методичні підходи до діагностики, лікування та заходів боротьби інвазійних хвороб тварин.	6	4	2	2		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
12.	Програма державного ветеринарно-санітарного контролю сальмонельозу птиці	6	4	2	2		2	НУБіП України
13.	Порядок здійснення аудиту за дієвістю на потужностях системи управління безпекою харчових продуктів на основі принципів НАССР. Вимоги щодо застосування постійно-діючих процедур, заснованих на принципах системи аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках (НАССР). Впровадження системи НАССР та інших систем безпеки та якості на потужностях (об'єктах) підконтрольних державній службі ветеринарної медицини.	6	4	2	2		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
14.	Здійснення контролю за проведенням дезінфекційних робіт на переробних підприємствах, в господарствах по вирощуванню сільськогосподарських тварин, на ринках, в лабораторіях ветсанекспертизи (обладнання, засоби, розчини). Здійснення контролю за проведенням дезінсекції, дератизації на підконтрольних об'єктах.	6	4	2	2		2	НУБіП України
15.	Державний контроль за обігом, розподілом та застосуванням ветеринарних препаратів і субстанцій, кормових добавок та кормів. Законодавство в ЄС та Україні стосовно заборонених ветеринарних препаратів	6	4		4		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
16.	Державний контроль за порядком видачі ветеринарних документів дозвільного характеру.	4	2		2		2	Держродспожив служба України
17.	Особливості видачі документів дозвільного характеру та надання адміністративних послуг у сфері ветеринарної медицини. Видача ветеринарних документів (ветеринарних сертифікатів).	4	2		2		2	Держродспожив служба України
18.	Вимоги законодавства «Про адмінправопорушення» в галузі ветеринарної медицини. Адміністративний вплив при порушеннях вимог законодавства про безпечність та окремі показники якості харчових продуктів	4	2		2		2	Держродспожив служба України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
19.	Державна служба і державне управління. Нові нормативно правові документи з питань ветеринарної медицини. Повноваження і обов'язки державних інспекторів	4	2		2		2	Держродспожив служба України
20.	Особливості здійснення ліцензійних видів господарської діяльності в ветеринарній медицині	4	2		2		2	Держродспожив служба України
21.	Особливості здійснення державного ветеринарного-санітарного контролю з питань дотримання вимог Закону України «Про ідентифікацію та реєстрацію тварин	4	2		2		2	Держродспожив служба України
22.	Підсумковий контроль – іспит	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	18	40	2	30	

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ І ТУРИЗМУ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Т.в.о. проректора з наукової роботи
та інноваційної діяльності
НУБіП України

Вадим ТКАЧУК
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Декан

факультету ветеринарної медицини
НУБіП України

Микола ЦВІЛХОВСЬКИЙ
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Директор

ННІ неперервної освіти і туризму
НУБіП України

Іван ГРИЦЕНКО
_____ 2024 р.

**НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів
міжрегіональних управлінь Держпродспоживслужби України
на державному кордоні**

Форма навчання: – дистанційна

Режим занять: – 6-8 годин в день

№ п/п	Складові програми та навчальні модулі (теми)	Загальний фонд навчального часу, год.	Всього годин	У тому числі			Самостійна робота	Лектор
				лекції	лабораторні, семінарські, практичні	конференції, обмін досвідом, виїзні заняття		
1	2	3	4	5	6	7	8	9

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	<p>Завдання компетентного органу України, який реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини та сфері безпеки та якості харчових продуктів, щодо забезпечення епізоотичного благополуччя території України.</p> <p>ВООЗТ (МЄБ) – інфекційні та інвазійні хвороби.</p> <p>Практичні умови користування офіційним сайтом Всесвітньої організації здоров'я тварин (МЄБ).</p>	4	2	2			2	НУБіП України
2.	<p>Перспективи розвитку аграрної освіти в Україні.</p> <p>Концептуальні підходи до підготовки лікарів ветеринарної медицини у відповідності з сучасними вимогами.</p>	2	2	2				НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
3.	Запобігання і протидії проявам корупції відповідно до законів України, Указів Президента України, змін та доповнень.	2	2	2				Держзроодспожив служба України
4.	Інформатика та інформаційні технології у галузі ветеринарної медицини та сфері безпеки та якості харчових продуктів (інформаційно-комунікаційна система контролю).	4	2		2		2	Північне МГУ ДПСС на ДК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
5.	<p>Нормативно-правове забезпечення здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та державного контролю за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні продукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин.</p> <p>Організація діяльності міжрегіональних головних управлінь Держпродспожи вслужби на державному кордоні.</p>	4	2	2			2	Держпродспожи служба України
6.	<p>Оформлення та видача ветеринарних документів, міжнародних сертифікатів, у т.ч. ветеринарних</p>	4	2		2		2	Держпродспожи служба України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
7.	Відбір зразків для проведення лабораторних досліджень (випробувань) під час ввезення (пересилання) вантажів на митну територію України та направлення до уповноваженої лабораторії.	4	2		2		2	ДНДІЛДВСЕ
8.	Перевірки вантажів з продуктами, харчовими продуктами нетваринного походження, кормами нетваринного походження під час ввезення (пересилання) на митну територію України.	8	6		6		2	Держзродспожив служба України
9.	Показники лабораторних досліджень харчових продуктів, кормів, побічних продуктів тваринного походження, з нормативно-правовим обґрунтуванням.	6	4	2	2		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10.	<p>Ветеринарно-санітарні заходи в забезпеченні сталого епізоотичного благополуччя територій та виробництві безпечної тваринницької продукції. Дезінфекція та інші заходи на транспорті, у т.ч. пунктах пропуску через державний кордон.</p>	6	4	2	2		2	НУБіП України
11.	<p>Відбір зразків як форма державного контролю біологічного матеріалу, репродуктивного матеріалу, патологічного матеріалу або будь-яких інших матеріалів чи речовин, з метою перевірки шляхом проведення простих або лабораторних досліджень (випробувань) відповідності законодавству ветеринарну медицину та благополуччя тварин.</p>	6	4	2	2		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
12.	Державний контроль та нагляд за якістю ветеринарних імунобіологічних засобів (ВІЗ), та роль державних ветеринарних інспекторів відділів прикордонного інспекційного контролю в недопущенні несанкціонованого обігу в Україні ветеринарних препаратів закордонного виробництва.	8	6			6	2	ДНКІБШМ
13.	Вимоги законодавства ЄС щодо здійснення заходів контролю під час ввезення (пересилання) вантажів на територію країн-членів.	6	4	2	2		2	НУБіП України
14.	Здійснення заходів офіційного контролю та організація робочого процесу на ВПІК «Київський»	6	4	2	2		2	НУБіП України Північне МГУ ДПСС на ДК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
15.	Сучасні підходи до забезпечення стабільної епізоотичної ситуації в Україні. Профілактика і заходи боротьби з АЧС та інших інфекційних захворювань.	6	4	2	2		2	НУБіП України
16.	Організація протиепізоотичних заходів і управління епізоотичним процесом. Сказ в Україні та світі. Профілактичні заходи щодо сказу, під час оформлення некомерційного переміщення домашніх тварин, за межі території України.	4	4	2	2			НУБіП України
17.	Найбільш небезпечні паразитарні хвороби та організація протипаразитарних заходів. Виконання вимог країн світу під час ввезення на їх територію тварин.	4	2		2		2	НУБіП України
18.	Підсумковий контроль - іспит	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	22	30	8	30	

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ І
ТУРИЗМУ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Т.в.о. проректора з наукової роботи
та інноваційної діяльності
НУБіП України

Вадим ТКАЧУК
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Декан

факультету ветеринарної медицини
НУБіП України

Микола ЦВІЛХОВСЬКИЙ
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Директор

ННІ неперервної освіти і туризму
НУБіП України

Іван ГРИЦЕНКО
_____ 2024 р.

**НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації завідувачів хіміко-
токсикологічними відділами, лікарів-токсикологів
державних лабораторій ветеринарної медицини в областях**

Форма навчання: – дистанційна
Режим занять: – 6-8 годин в день

№ п/п	Складові програми та навчальні модулі (теми)	Загальний фонд навчального часу, год.	Всього годин	У тому числі			Самостійна робота	Лектор
				лекції	лабораторні, семінарські, практичні конференції, обмін досвідом, візні			
1		3	4	5	6	7	8	9

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Загальна характеристика екологічної ситуації в світі та в Україні. Основні джерела токсичних речовин для тварин. Механізм токсичної дії отрут. Загальні принципи діагностики та профілактики отруень тварин.	2	2	2				НУБіП України
2.	Токсикологія пестицидів. Хімічна, виробнича, гігієнічна класифікація пестицидів.	2	2	2				НУБіП України
3.	Токсикологія важких металів та сполук фтору, селену і талію. Зооциди.	2	2	2				НУБіП України
4.	Мікотоксикологія. Розповсюдження грибів-продуцентів мікотоксинів. Класифікація мікотоксикозів Токсикодинаміка та біологічна дія мікотоксинів на організм тварини. Віддалені ефекти від дії мікотоксинів.	4	2	2			2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
5.	Характеристика афлатоксинів, фузаріотоксинів, охратоксинів, зеараленону, патуліну, фумонізинів Діагностика міко-токсикозів. Лікувально-профілактичні заходи при мікотоксикозах.	4	2	2			2	НУБіП України
6.	Токсикологія ліків. Передозування, фармакологічні несумісності, побічна дія. Токсикологічні випробування нових лікарських засобів.	2	2	2				НУБіП України
7.	Фітотоксикози. Класифікація отруйних рослинних за діючими початками. Токсикологія рослин, що містять алкалоїди, глікозиди, ефірні олії і смоли, фотосенсибілізуючі речовини.	2	2	2				НУБіП України
	Разом по теоретичній частині	18	14	14			4	

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Практична частина <i>(завідувачі відділами/лабораторіями, зав. секторами, головні, провідні фахівці, лікарі ветеринарної медицини-біохіміки з фізико-хімічних та біохімічних досліджень)</i>							
8.	Вимоги до визначення забруднювачів в продукції тваринного та рослинного походження при внутрішньодержавному виробництві, імпорті та експорті	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
9.	Гармонізація системи хіміко-токсикологічних та моніторингових досліджень до європейських вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
10.	Вимоги європейського законодавства при проведенні моніторингу за продукцією тваринного походження та кормів	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
11.	Визначення бенз(а)пірена та ПАВ методом ГХ-МС. Верифікація та оцінка придатності методу, інтерпретація та оформлення результатів.	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
12.	Визначення не молочних жирів в молоці та молочних продуктах газохроматографічним методом. Верифікація та оцінка придатності методу, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
13.	Завдання та перспективи удосконалення хіміко-токсикологічних досліджень. Нові методи визначення залишкової кількості токсикантів у продуктах тваринного та рослинного походження, кормах, комбікормовій сировині, воді для тварин та діагностика захворювань незаразної етіології. Загальні принципи хіміко-токсикологічного аналізу	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
14.	Вимоги стандартів ISO/IEC 17025 до лабораторій, які проводять дослідження. Вимоги рішення ЄС 657/2002 року та рішення ЄС 98/83 щодо правильності проведення вимірювань.	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
15.	Визначення токсичних елементів методом ААС в продукції тваринного та рослинного походження, кормах, комбікормовій сировині, преміксах та воді для тварин у відповідності до ЄС вимог. Верифікація та оцінка придатності методу, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
16.	Методи визначення фізико-хімічних показників у питній воді.	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
17.	Визначення мікотоксинів методом тонкошарової хроматографії. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
18.	Принципи пробопідготовки при визначенні пестицидів за допомогою хроматографічних методів. Методи визначення хлорорганічних та фосфорорганічних пестицидів в продукції тваринного та рослинного походження кормах та комбікормовій сировині. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
19.	Визначення мікотоксинів методом рідинної хроматографії. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
20.	Фізико-хімічні методи дослідження продукції тваринного та рослинного походження, кормів та комбікормової сировини, води для тварин. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
	Разом по практичній частині	70	44		44		26	
	Підсумковий контроль - іспит	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	14	44	2	30	

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Практична частина <i>(завідувачі лабораторіями, зав. секторами, головні, провідні фахівці, лікарі ветеринарної медицини-токсикологи з атомно-адсорбційної спектрометрії)</i>							
8.	Гармонізація системи хіміко-токсикологічних та моніторингових досліджень до європейських вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
9.	Вимоги до визначення забруднювачів в продукції тваринного та рослинного походження при внутрішньодержавному виробництві, імпорті та експорті	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
10.	Атомно-абсорбційна спектрометрія. Принцип методу. Джерела світла. Атомізатори. Оптичні системи. Профілактичне обслуговування та калібрування. Метрологічні характеристики атомно-абсорбційного методу Підвищення точності атомно-абсорбційного аналізу	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
11.	Атомно-емісійна спектрометрія (у порівнянні з ААС).	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
12.	Вимоги європейського законодавства з визначення токсичних елементів у продуктах тваринного та рослинного походження, кормах, комбікормовій сировині, воді для тварині	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
13.	Невизначенність вимірювань методів визначення токсичних елементів. Принципи та розрахунки. Інтерпретація результатів та оформлення відповідно до ЄС вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
14.	Калібровка дозаторів, вагів, мірного лабораторного посуду. Обрахунок даних та оформлення результатів	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
15.	Завдання та перспективи удосконалення хіміко-токсикологічних досліджень	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
16.	Нові методи визначення залишкової кількості токсикантів у продуктах тваринного та рослинного походження, кормах та діагностика захворювань незаразної етіології. Загальні принципи хіміко-токсикологічного аналізу	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
17.	Вимоги стандартів ISO/IEC 17025 до лабораторій, які проводять дослідження. Вимоги постанови ЄС 657/2002 року щодо правильності проведення вимірювань.	4	2		2		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
18.	Визначення токсичних елементів ААС з електротермічною атомізацією в продукції тваринного та рослинного походження, кормах, комбікормовій сировині, преміксах та воді для тварин у відповідності до ЄС вимог. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
19.	Визначення токсичних елементів ААС з полум'яною атомізацією в продукції тваринного та рослинного походження, кормах, комбікормовій сировині, преміксах та воді для тварин у відповідності до ЄС вимог.	4	2		2		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
20.	Визначення ртуті методом ААС в продукції тваринного та рослинного походження, кормах, комбікормовій сировині, преміксах та воді для тварин у відповідності до ЄС вимог. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
	Разом по практичній частині	70	44		44		26	
	Підсумковий контроль - іспит	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	14	44	2	30	

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Практична частина (завідувачі лабораторіями, зав.секторами, головні, провідні фахівці, лікарі ветеринарної медицини- токсикологи з газової хроматографії)							
8.	Гармонізація системи хіміко-токсикологічних та моніторингових досліджень до європейських вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
9.	Вимоги до визначення забруднювачів в продукції тваринного та рослинного походження при внутрішньодержавному виробництві, імпорті та експорті	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
10.	Аналітична хімія залишків СОЗ пестицидів. Газова та рідинна хроматографія залишків пестицидів та СОЗ:	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
11.	Стандартні методики вимірювання залишків СОЗ та пестицидів	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
12.	Вимоги європейського законодавства. MRL та MRPL пестицидів, ПАУ у продуктах тваринного та рослинного походження, кормах, комбікормовій сировині, воді для тварині відповідно до ЄС вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
13.	Визначення пестицидів та полі хлорованих біфенілів методом газової та газової мас-спектрометрії тваринного та рослинного походження, кормах, комбікормовій сировині, преміксах та воді для тварин у відповідності до ЄС вимог. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
14.	Завдання та перспективи удосконалення хіміко-токсикологічних досліджень. Нові методи визначення залишкової кількості токсикантів у продуктах тваринного та рослинного походження, кормах та діагностика захворювань незаразної етіології. Загальні принципи хіміко-токсикологічного аналізу	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
15.	Вимоги стандартів ISO/IEC 17025 до лабораторій, які проводять дослідження. Вимоги постанови ЄС 657/2002 року щодо правильності проведення вимірювань.	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
16.	Внутрішньолабораторний контроль методів визначення пестицидів. Побудова контрольних карт. Внутрішній референтний матеріал. Приготування та використання.	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
17.	Невизначенність вимірювань методів визначення токсичних елементів. Принципи та розрахунки. Інтерпретація результатів та оформлення відповідно до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
18.	Калібровка дозаторів, вагів, мірного лабораторного посуду. Обрахунок даних та оформлення результатів	4	4		4			УЛЯБП АПК
19.	Визначення жирно-кислотного складу і стеринів у молочній продукції.	4	2		2		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
20.	Визначення імідаклопріду методом рідинної хроматографії. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
21.	Визначення бензо(а)пірену в продуктах тваринного походження та рослинній сировині методом GC-MS. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
	Разом по практичній частині	70	44		44		26	
	Підсумковий контроль - іспит	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	14	44	2	30	

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Практична частина <i>(завідувачі лабораторіями, зав.секторами, головні, провідні фахівці, лікарі ветеринарної медицини-токсикологи з рідинної хроматографії)</i>							
8.	Гармонізація системи хіміко-токсикологічних та моніторингових досліджень до європейських вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
9.	Вимоги до визначення забруднювачів в продукції тваринного та рослинного походження при внутрішньодержавному виробництві, імпорті та експорті	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
10.	Вимоги стандартів ISO/IEC 17025 до лабораторій, які проводять дослідження. Вимоги постанови ЄС 657/2002 року щодо правильності проведення вимірювань.	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
11.	Завдання та перспективи удосконалення хіміко-токсикологічних досліджень. Нові методи визначення залишкової кількості токсикантів у продуктах тваринного та рослинного походження, кормах та діагностика захворювань незаразної етіології. Загальні принципи хіміко-токсикологічного аналізу	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
12.	Гриби-продуценти мікотоксинів. Ідентифікація токсичних грибів. Санітарно-мікологічна оцінка кормів. Визначення токсичності за допомогою інфузорії тетрахімени-періформіс, біопроба на шкірі кроля.	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
13.	<p>Порядок оформлення надходження проб на дослідження, стандартів, ВРМ, реактивів, прекурсорів, їх використання, списання, порядок знищення.</p> <p>Техніка безпеки при роботі з обладнанням, стандартами, розчинниками</p> <p>Приготування градуювальних розчинів, реактивів та розчинів.</p> <p>Принципи побудови градуювального графіку.</p>	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
14.	<p>Визначення барвників і рибі методом високоефективної рідинної хроматографії.</p> <p>Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог.</p>	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
15.	Принципи тонкошарової хроматографії при визначенні мікотоксинів. Скринінг-метод одночасного визначення афлатоксину В1, зеараленону, Т-2 токсину, дезоксиніваленолу. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
16.	Лабораторна діагностика збудників дерматомікозів.	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
17.	Принцип імуноферментного аналізу при визначенні мікотоксинів. Визначення фумонізину у зерні. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
18.	<p>Принцип високоефективної рідинної хроматографії. Будова рідинного хроматографа. Побудова контрольних карт.</p> <p>Визначення афлатоксину В1 в м'ясі методом високоефективної рідинної хроматографії. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог</p>	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
19.	<p>Визначення мікотоксинів методом тонкошарової та рідинної хроматографії – скринінг метод. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог</p>	4	2		2		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
20.	Визначення антибіотиків в продукції тваринного походження методом високоефективної рідинної хроматографії. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
21.	Визначення антгельмінтиків в продукції тваринного походження високоефективної рідинної хроматографії. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	2	2		2			УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
22.	Визначення хлорамфеніколу в молоці методом РХ-МС-МС. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	2	2		2			УЛЯБП АПК
	Разом по практичній частині	70	44		44		26	
	Підсумковий контроль - іспит	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	14	44	2	30	

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Практична частина (лікарі ветеринарної медицини- біохіміки з фізико-хімічних та біохімічних досліджень)							
8.	Гармонізація системи хіміко-токсикологічних та моніторингових досліджень до європейських вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
9.	Вимоги до визначення забруднювачів в продукції тваринного та рослинного походження при внутрішньодержавному виробництві, імпорті та експорті	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
10.	Визначення ступеня пастеризації молока та молочних продуктів відповідно до ЄС вимог. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
11.	Невизначеність вимірювань методів визначення фізико-хімічних показників. Принципи та розрахунки. Інтерпретація результатів та оформлення відповідно до ЄС вимог	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
12.	Завдання та перспективи удосконалення хіміко-токсикологічних досліджень. Нові методи визначення залишкової кількості токсикантів у продуктах тваринного та рослинного походження, кормах та діагностика захворювань незаразної етіології. Загальні принципи хіміко-токсикологічного аналізу	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
13.	Вимоги стандартів ISO/IEC 17025 до лабораторій, які проводять дослідження. Вимоги постанови ЄС 657/2002 року щодо правильності проведення вимірювань.	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
14.	Приготування градуювальних розчинів, реактивів та розчинів. Використання та списання прекурсорів. Внутрішньо-лабораторний контроль методів фізико-хімічних показників	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
15.	Техніка безпеки при роботі з вимірювальним та допоміжним обладнанням, реактивами, прекурсорами. Миття лабораторного посуду та його підготовка перед дослідженням	6	4		4		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
16.	<p>Методи визначення сечовини, нітратів, нітритів, кислотного та перекисного числа жиру, кухонної солі, активності уреази в біоматеріалі та кормах. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог</p>	6	4		4		2	УЛЯБП АПК
17.	<p>Методи визначення вологи, жиру, білку, хлористого натрію, нітриту натрію та фосфору в ковбасних виробках.</p>	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
18.	<p>Дослідження води у відповідності до рішення ЄС 98/83. Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог</p>	4	2		2		2	УЛЯБП АПК

1	2	3	4	5	6	7	8	9
19.	Методи дослідження кормів на вологу, каротин, сирий жир, сирий протеїн, сиру клітковину, кальцій, фосфор в кормах Верифікація та оцінка придатності методів, інтерпретація та оформлення результатів у відповідності до ЄС вимог	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
20.	Калібровка ваг, мірного посуду, дозаторів. Оформлення результатів калібровки	4	2		2		2	УЛЯБП АПК
	Разом по практичній частині	70	44		44		26	
	Підсумковий контроль - іспит	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	14	44	2	30	

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ І ТУРИЗМУ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Т.в.о. проректора з наукової роботи
та інноваційної діяльності
НУБіП України

Вадим ТКАЧУК
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Декан

факультету ветеринарної медицини
НУБіП України

Микола ЦВІЛХОВСЬКИЙ
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Директор

ННІ неперервної освіти і туризму
НУБіП України

Іван ГРИЦЕНКО
_____ 2024 р.

**НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації завідувачів вірусологічними
відділами, головних, провідних фахівців, лікарів
ветеринарної медицини-вірусологів державних лабораторій
ветеринарної медицини**

Форма навчання: дистанційна
Режим занять: 6-8 годин в день

№ п/п	Складові програми та навчальні модулі (теми)	Загальний фонд навчального часу, год.	Всього годин	У тому числі			Самостійна робота	Лектор
				лекції	лабораторні, семінарські, практичні	конференції, обмін досвідом, виїзні заняття		
1	2	3	4	5	6	7	8	9

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Теоретична частина. Завдання і потреби ветеринарної медицини у сучасних умовах. Інформаційні технології у ветеринарній медицині. Успіхи вірусології. Новітні дані щодо морфології, хімічного складу та систематики вірусів.							
1.	Перспективи розвитку аграрної освіти в Україні. Концептуальні підходи до підготовки лікарів ветеринарної медицини у відповідності з сучасними вимогами	2	2	2				НУБіП України
2.	Післядипломна освіта лікарів ветеринарної медицини в Україні.	2	2	2				НУБіП України
3.	Роль науково-дослідних установ у забезпеченні стійкого епізоотичного благополуччя. Міжнародне співробітництво в галузі ветеринарної медицини.	2	2	2				Інституту ветеринарної медицини НААН
4.	Успіхи та завдання ветеринарної вірусології. Новітні дані щодо морфології, хімічного складу та систематики вірусів.	4	2	2			2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
5.	Репродукція і генетика вірусів.	4	2	2			2	НУБіП України
6.	Патогенез вірусних інфекцій. Протівірусний імунітет.	4	2	2			2	НУБіП України
7.	Вірусні захворювання новонароджених тварин. Діагностика, патогенез, імуногенез, профілактика, терапія, методи боротьби. Вірусна патологія відтворення свиней. Цірковіруси. Парвовіруси.	4	2	2			2	НУБіП України
8.	Рід герпесвірусів. Основні збудники захворювань тварин і людини. Хвороба Ауескі, ІРТ великої рогатої худоби, ІАТ птахів, хвороба Марека. Діагностика, профілактика та заходи боротьби. Родина пікорнавірусів. Ящур. Хвороба Тешена. Вірусний гепатит каченят.	4	2	2			2	НУБіП України
9.	Вірусний канцерогенез	4	2	2			2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
10.	Державний контроль та нагляд за якістю ветеринарних імунобіологічних засобів (ВІЗ), що застосовуються в Україні	6	4	2	2		2	НУБіП України
	Всього по теоретичній частині	36	22	20	2		14	НУБіП України
Практична частина. Сучасні методи діагностики і моніторингу вірусних інфекцій тварин.								
11.	Організаційні основи діагностики вірусних хвороб тварин. Біологічна безпека. Правила техніки безпеки в лабораторіях ветеринарної медицини. Правила відбору пат. матеріалу для дослідження на вірусні захворювання.	6	4		4		2	НУБіП України
12.	Імунохроматографічні методи в індикації вірусів. Імуноферментний аналіз при діагностиці захворювань тварин, викликаних вірусами.	6	4		4		2	НУБіП України
13.	Рід ліссавірусів. Діагностика сказу.	6	4		4		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
14.	Хламідіози тварин. Етіологія, патогенез, діагностика, заходи боротьби, профілактика	4	2		2		2	НУБіП України
15.	Застосування люмінесцентної мікроскопії у вірусології. Діагностика КЧС, АЧС методом МФА	4	2		2		2	НУБіП України
16.	Використання курячих ембріонів для вірусологічних досліджень.	6	4		4		2	НУБіП України
17.	Культура клітин у вірусології. Культивування клітин та вірусів. Титрування вірусів. Застосування методу РЗГА та РНГА в вірусології.	4	2		2		2	НУБіП України
18.	Грип птиці. Хвороба Ньюкасла. Сучасний підхід до профілактики, діагностики цих хвороб.	6	4		4		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
19.	Державна програма викорінення хвороби Ауескі свиней на території України до 2017 року. Застосування комп'ютерних програм при проведенні імунологічних досліджень.	4	4		4			ДНКІБШМ
20.	Молекулярно-біологічні методи діагностики вірусних хвороб тварин. Полімеразна ланцюгова реакція.	2	2		2			ДНКІБШМ
21.	Африканська чума свиней. Буньявіруси.	4	4		4			НУБіП України
	Всього по практичній частині	52	36		36		16	
22.	Підсумковий контроль – іспит.	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	20	38	2	30	

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ І ТУРИЗМУ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Т.в.о. проректора з наукової роботи
та інноваційної діяльності
НУБіП України

Вадим ТКАЧУК
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Дека́н

факультету ветеринарної медицини
НУБіП України

Микола ЦВІЛХОВСЬКИЙ
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Директор

ННІ неперервної освіти і туризму
НУБіП України

Іван ГРИЦЕНКО
_____ 2024 р.

**НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації завідувачів паразитологічними
відділами, головних, провідних фахівців, лікарів
ветеринарної медицини-паразитологів державних
лабораторій ветеринарної медицини**

Форма навчання: дистанційна
Режим занять: 6-8 годин в день

№ п/п	Складові програми та навчальні модулі (теми)	Загальний фонд навчального часу, год.	Всього годин	У тому числі			Самостійна робота	Лектор
				лекції	лабораторні, семінарські, практичні	конференції, обмін досвідом, виїзні заняття		
1	2	3	4	5	6	7	1	2

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Теоретична частина. Завдання і потреби ветеринарної медицини у сучасних умовах. Інформаційні технології у ветеринарній медицині. Успіхи паразитології. Новітні дані щодо паразитарних хвороб та систематики збудників							
1	Перспективи розвитку аграрної освіти в Україні. Концептуальні підходи до підготовки лікарів ветеринарної медицини у відповідності з сучасними вимогами	2	2	2				НУБіП України
2	Післядипломна освіта лікарів ветеринарної медицини в Україні	2	2	2				НУБіП України
3	Успіхи та завдання ветеринарної паразитології. Сучасні паразитарні хвороби тварин і людини в Україні	4	4	4				НУБіП України
4	Лікарські форми протипаразитарних препаратів НВФ «Бровафарма» та особливості їх застосування для різних тварин	6	4	4			2	НУБіП України
5	Поширення кровопаразитарних хвороб тварин в Україні	6	4	4			2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
6	Сучасні аспекти зоонозів в іхтіопаразитології	6	4	4			2	НУБіП України
7	Токсоплазмоз тварин. Сучасні методи діагностики, лікування та профілактики	4	2	2			2	НУБіП України
8	Державна програма щодо запобігання зараження тварин збудниками зоонозів в Україні	4	4	4				НУБіП України
9	Протипаразитарні препарати фірми «Bayer» для тварин	4	2	2			2	НУБіП України
10	Сучасні методи визначення ектопаразитів великої рогатої худоби та засоби боротьби	4	2	2			2	НУБіП України
	Всього по теоретичній частині	42	30	30			12	
	Практична частина. Сучасні методи діагностики і моніторингу паразитарних хвороб тварин і людини							
1	Інноваційні методи визначення збудників заразних хвороб у тварин, людини, рослинах	8	6		6		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
2	Методи досліджень крові, сироватки крові, мазків крові тварин на наявність паразитів	6	4		4		2	НУБіП України
3	Методи дослідження шматочків органів і тканин на наявність паразитів	6	4		4		2	НУБіП України
4	Лабораторні методи діагностики токсоплазмозу у різних видів тварин	4	2		2		2	НУБіП України
5	Методи лабораторних досліджень фекалій на наявність яєць, личинок гельмінтів, ооцист і цист найпростіших	4	2		2		2	НУБіП України
6	Методи досліджень та особливості паразитологічного розтину риб	6	4		4		2	НУБіП України
7	Методи діагностики та лікування собак за дирофіляріозу	4	2		2		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
8	Методи лабораторної діагностики ґрунту на наявність яєць, личинок гельмінтів та ооцист найпростіших	4	2		2		2	НУБіП України
9	Методи діагностики паразитарних хвороб у рептилій та введення лікарських препаратів	4	2		2		2	НУБіП України
	Всього по практичній частині	48	30		28	2	18	
	Підсумковий контроль – іспит.	2	2			2		НУБіП України
	Разом	90	60	30	28	2	30	

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ І ТУРИЗМУ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Г.в.о. проректора з наукової роботи
та інноваційної діяльності
НУБіП України

Вадим ТКАЧУК
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Декан

факультету ветеринарної медицини
НУБіП України

Микола ЦВІЛХОВСЬКИЙ
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Директор

ННІ неперервної освіти і туризму
НУБіП України

Іван ГРИЦЕНКО
_____ 2024 р.

**НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНА ПРОГРАМА
підвищення кваліфікації завідувачів патоморфологічними
відділами, провідних лікарів державних лабораторій
ветеринарної медицини**

Форма навчання: дистанційна
Режим занять: 6-8 годин в день

№ п/п	Складові програми та навчальні модулі (теми)	Загальний фонд навчального часу, год.	Всього годин	У тому числі			Самостійна робота	Лектор
				лекції	лабораторні, семінарські, практичні	конференції, обмін досвідом, виїзні заняття		
1	2	3	4	5	6	7	8	9

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Предмет і завдання судової ветеринарної медицини. Судово-ветеринарна експертиза.	4	4	4				НУБіП України
2.	Післядипломна освіта лікарів ветеринарної медицини в Україні. Інформатика та інформаційні технології у ветеринарній медицині	4	4	4				НУБіП України
3.	Нормативно-правова база проведення судово-ветеринарної експертизи	10	8	4	4		2	НУБіП України
4.	Методологія і методика проведення судово-ветеринарної експертизи	6	4		4		2	НУБіП України
5.	Загальна характеристика токсикологічної ситуації в світі та в Україні. Судово-ветеринарна експертиза при загибелі тварин внаслідок отруєнь	4	4		4			НУБіП України
6.	Судово-ветеринарна травматологія	6	4		4		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
7.	Судово-ветеринарна експертиза при загибелі тварин від інфекційних хвороб	6	4		4		2	НУБіП України
8.	Судово-ветеринарна експертиза при загибелі тварин від хвороб незаразної етіології	8	6	2	4		2	НУБіП України
9.	Судово-ветеринарна експертиза при загибелі тварин від паразитарних хвороб	4	2		2		2	НУБіП України
10.	Судово-ветеринарна експертиза у справах, пов'язаних з купівлею-продажем тварин	4	2		2		2	НУБіП України
11.	Судово-ветеринарна експертиза за матеріалами справи	4	2		2		2	НУБіП України
12.	Оформлення документації судово-ветеринарної експертизи. Висновок експерта. Заключення спеціаліста.	4	2		2		2	НУБіП України
13.	Поняття про ветеринарну онкологію	4	2		2		2	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
14.	Класифікація пухлин	4	2		2		2	НУБіП України
15.	Характеристики пухлинного росту	4	2		2		2	НУБіП України
16.	Пухлини зі сполучної тканини	4	2		2		2	НУБіП України
17.	Епітеліальні пухлини	4	2		2		2	НУБіП України
18.	Пухлини з інших тканин	4	2		2		2	НУБіП України
19.	Підсумковий контроль – іспит	2	2			2		НУБіП України
20.	Разом	90	60	14	44	2	30	

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ І ТУРИЗМУ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Г.в.о. проректора з наукової роботи
та інноваційної діяльності
НУБіП України

Вадим ТКАЧУК
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Декан

факультету ветеринарної медицини
НУБіП України

Микола ЦВІЛХОВСЬКИЙ
_____ 2024 р.

ПОГОДЖЕНО:

Директор

ІННІ неперервної освіти і туризму
НУБіП України

Іван ГРИЦЕНКО
_____ 2024 р.

НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНА ПРОГРАМА

**підвищення кваліфікації фахівців ветеринарно-санітарної
експертизи міських, районних державних лікарень та
лабораторій ветеринарної медицини, що проводять
ветеринарно-санітарну експертизу**

Форма навчання: дистанційна

Режим занять: 6-8 годин в день

№ п/п	Складові програми та навчальні модулі (теми)	Загальний фонд навчального часу, год.	Всього годин	У тому числі			Самостійна робота	Лектор
				лекції	лабораторні, семінарські, практичні	конференції, обмін досвідом, виїзні заняття		
1	2	3	4	5	6	7	8	9

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Нормативне законодавче забезпечення здійснення державного ветеринарного контролю. Про порядок видачі ветеринарних документів та відповідальність за правопорушення в галузі ветеринарної медицини	5	4		4		1	Держзодспожив служба України
2.	Сучасні міжнародні вимоги до безпечності та якості харчових продуктів. Основні вимоги Codex Alimentarius.	1	1	1				НУБіП України
3.	Вимоги європейського законодавства до харчових продуктів і кормів (Регламентів ЄЕС, Директив ЄЕС тощо), у т.ч. і до організації та проведення офіційного контролю продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною	3	2	2			1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
4.	Закони України «Про безпечність та якість харчових продуктів» та «Про ветеринарну медицину» про повноваження служби ветеринарної медицини стосовно правового порядку забезпечення безпечності та якості харчових продуктів	1	1	1				НУБіП України
5.	Положення основних нормативно-правових актів: ветеринарно-санітарні правила для ринків, положення про лабораторію ветеринарно-санітарної експертизи на ринках, правила торгівлі на ринках	2	1		1		1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
6.	Закон України «Про вилучення з обігу, переробку, утилізацію, знищення або подальше використання неякісної і небезпечної продукції», Порядок вилучення, утилізації та знищення непридатних для використання сільськогосподарської сировини і харчових продуктів (Постанова Кабінету Міністрів України № 1065 від 28.12.1995 р.)	2	2	2				НУБіП України
7.	Сучасні міжнародні вимоги до харчових продуктів, створених за допомогою генної інженерії та молекулярної біології	1	1	1				НУБіП України
8.	Загальні вимоги ISO17025 випробувальних та калібрувальних лабораторій	2	2	2				НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Організація та порядок проведення ветеринарно-санітарної експертизи м'яса та м'ясних продуктів							
9.	Морфологічний та хімічний склад м'яса сільськогосподарських тварин, свійської птиці, кролів. Харчова цінність м'яса і м'ясопродуктів	1	1	1				НУБіП України
10.	Фактори, що впливають на якість і безпечність м'яса сільськогосподарських тварин та післязубійні зміни у м'ясі. Зміни м'яса сільськогосподарських тварин при зберіганні	1	1	1				НУБіП України
11.	Визначення видової належності м'яса	1	1	1				НУБіП України
12.	Ветсанекспертиза і санітарна оцінка туш і органів при інфекційних захворюваннях тварин	2	2	2				НУБіП України
13.	Ветсанекспертиза і санітарна оцінка туш і органів при інвазійних захворюваннях тварин	2	2	2				НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
14.	Ветсанекспертиза і санітарна оцінка туш і органів при отруєннях тварин	2	2	2				НУБіП України
15.	Ветеринарно-санітарна оцінка м'яса та м'ясопродуктів при виявленні харчових токсикоінфекцій та токсикозів	2	2	2				НУБіП України
16.	Ветеринарно-санітарна оцінка м'яса та інших продуктів забою при ураженні тварин радіоактивними речовинами	2	2	2				НУБіП України
17.	Ветеринарно-санітарна експертиза та оцінка продуктів забою тварин при незаразних захворюваннях	2	2	2				НУБіП України
18.	Ветеринарно-санітарна експертиза ковбасних виробів та м'ясних продуктів	2	1		1		1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
19.	Післязабійна диференціальна діагностика окремих інфекційних захворювань тварин за патолого-анатомічними змінами	2	1	1			1	НУБіП України
20.	Організація роботи державних лабораторій ветеринарно-санітарної експертизи агропродовольчих ринків	3	2		2		1	НУБіП України
21.	Підготовка лабораторного посуду, реактивів та обладнання для досліджень	2	1		1		1	НУБіП України
22.	Визначення свіжості м'яса та ступеня його дозрівання методом гістологічного дослідження	2	1		1		1	НУБіП України
23.	Методи визначення токсичних елементів в м'ясі і м'ясних продуктах	2	1		1		1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
24.	Методи визначення м'яса від хворих та вимушено забитих тварин: органолептичні, бактеріоскопічні, біохімічні, бактеріологічні	3	2		2		1	НУБіП України
25.	Дослідження м'яса на трихінельоз, саркоцистоз, цистицеркоз та інші інвазійні хвороби	2	1		1		1	НУБіП України
26.	Організація та порядок проведення ветеринарно-санітарної експертизи продуктів забою птиці, кролів, нутрій в умовах лабораторій ветеринарно-санітарної експертизи ринків	2	1		1		1	НУБіП України
27.	Ветеринарно-санітарна оцінка продуктів забою птиці, кролів, нутрій при інфекційних та інвазійних хворобах	2	1		1		1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Організація та порядок проведення ветеринарно-санітарної експертизи молока та молочних продуктів в умовах державних лабораторій ветеринарно-санітарної експертизи агропродовольчих ринків							
28.	Санітарно-гігієнічні умови одержання доброякісного молока на фермах та особистих господарствах населення	2	1	1			1	НУБіП України
29.	Роль молока, як можливого джерела інфекційних хвороб і токсикоінфекцій у людини	2	1	1			1	НУБіП України
30.	Ветеринарно-санітарна оцінка молока, одержаного від тварин, хворих на інфекційні захворювання та методи його знезараження	2	1	1			1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
31.	<p>ДСТУ 3662-97 „Молоко коров'яче. Вимоги при закупівлі”. ГРУ 46.14.01-99. Галузеві рекомендації „Сировина молочна, одержана від корів з господарств неблагополучних щодо інфекційних хвороб”</p>	2	1		1		1	НУБіП України
32.	<p>Органолептична оцінка молока. Методи визначення фізико-хімічних властивостей молока (густина; титрованої, активної кислотності; термостійкості, ефективності термічної обробки тощо)</p>	2	1		1		1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
33.	Методи контролю санітарно-гігієнічних показників молока (групи, чистоти, бактеріологічні, імунологічні дослідження, визначення домішок анормального молока у збірному, контроль натуральності тощо)	2	1		1		1	НУБіП України
34.	Методи дослідження молочних продуктів (кисломолочних, сирів, масла тощо)	2	1		1		1	НУБіП України
Ветеринарно-санітарна експертиза риби, яєць, меду, рослинних харчових продуктів								
35.	Ветеринарно-санітарна оцінка риби при інфекційних та інвазійних захворюваннях	2	1	1			1	НУБіП України
36.	Відбір проб для досліджень та проведення досліджень для визначення свіжості риби та інших гідробіонтів	2	1		1		1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
37.	Товарознавча класифікація яєць та вимоги щодо їх показників якості та безпеки у відповідності з ДСТУ 5028:2008 „Яйця курячі харчові. Технічні умови” та Правилами ветеринарно-санітарної експертизи яєць свійської птиці. Санітарна оцінка яєць	2	1	1			1	НУБіП України
38.	Методи дослідження яєць: овоскопія, люмінесцентний аналіз	2	1		1		1	НУБіП України
39.	Ветеринарно-санітарна експертиза меду в умовах державних лабораторій ветеринарно-санітарної експертизи агропродовольчих ринків	2	1		1		1	НУБіП України
40.	Значення меду як продукту харчування; класифікація і характеристика основних видів меду.	2	1	1			1	НУБіП України

1	2	3	4	5	6	7	8	9
41.	Методи дослідження меду: органолептичні, біохімічні, визначення фальсифікацій	2	1		1		1	НУБіП України
42.	Ветеринарно-санітарна експертиза рослинних харчових продуктів	2	1		1		1	НУБіП України
43.	Експертиза свіжих коренебульбоплодів, фруктів і ягід, борошна і крупи, олії, грибів і овочів	2	1		1		1	НУБіП України
44.	Методи визначення нітратів у продукції рослинного походження	2	1		1		1	НУБіП України
45.	Підсумковий контроль знань – іспит	2	2			2		НУБіП України
46.	Разом	90	60	31	27	2	30	

ДОДАТОК 1

План – графік

підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, керівників і спеціалістів державних установ, які належать до сфери управління Держпродспоживслужби, при Навчально-науковому інституті неперервної освіти і туризму та факультеті ветеринарної медицини Національного університету біоресурсів і природокористування України у 2024 році

Державний бюджет - 646

Комерційні проекти – 175

Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів та територіальні органи

Головне управління Держпродспоживслужби у області	Фахівці безпечності харчових продуктів					
	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)
	5-16.02.2024	5-16.02.2024	19.02-1.03.2024	19.02-1.03.2024	4-15.03.2024	4-15.03.2024
Вінницька			1	8		
Волинська						11
Дніпропетровська	5	13				
Донецька			6	8		
Житомирська					1	9
Закарпатська			2	4		
Запорізька				1		
Івано-Франківська	4	2				
Київська	1	12				
м. Київ	2					
Кіровоградська			3	9		
Луганська						2
Львівська	4	4				
Миколаївська					2	
Одеська			1	4		
Полтавська					1	10
Рівненська					1	3
Сумська			5	11		
Тернопільська					1	2
Херсонська		3				
Хмельницька		9				
Чернівецька		4				
Черкаська					3	10
Чернігівська						8
Апарат ДПСС					1	2
РАЗОМ	16	47	18	45	10	57

Державна служба України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів та територіальні органи

Головне управління Держпродспоживслужби у області	Фахівці підрозділів з організації протиепізоотичної роботи					
	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)
	5-16.02.2024	5-16.02.2024	19.02-1.03.2024	19.02-1.03.2024	4-15.03.2024	4-15.03.2024
Вінницька						
Волинська						
Дніпропетровська	2					
Донецька						
Житомирська					1	1
Закарпатська				1		
Запорізька				1		
Івано-Франківська	2	3				
Київська		1				
м. Київ	1	1				
Кіровоградська				1		
Луганська						
Львівська						
Миколаївська					1	3
Одеська				5		
Полтавська						
Рівненська						
Сумська			1	1		
Тернопільська						
Харківська						
Херсонська						
Хмельницька						
Чернівецька						
Черкаська						
Чернігівська						
Апарат ДПСС					1	
РАЗОМ	5	5	1	9	3	4

Державна служба України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів та територіальні органи

Головне управління Держпродспожив служби у області	Фахівці підрозділів державного контролю					
	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)
	18-29.03.2024	18-29.03.2024	2-12.04.2024	2-12.04.2024	15-26.04.2024	15-26.04.2024
Вінницька		1				
Волинська						
Дніпропетровська		9				
Донецька		3				
Житомирська				15		15
Закарпатська		5				
Запорізька	2	2				
Івано-Франківська	1	5				
Київська		3				
м. Київ		1				
Кіровоградська		4				
Луганська						
Львівська						
Миколаївська				26	1	10
Одеська				28		26
Полтавська						
Рівненська	1	3				
Сумська		3				
Тернопільська						
Харківська		2				
Херсонська						
Хмельницька		5				
Чернівецька		11				
Черкаська		6				
Чернігівська						17
Апарат ДПСС	1	1				
РАЗОМ	5	64	0	69	1	68

Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів та територіальні органи

Головне управління Держпродспоживслужби у області	Фахівці підрозділів державного контролю			
	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)
	29.04- 10.05.2024	29.04- 10.05.2024	13- 24.05.2024	13- 24.05.2024
Вінницька				
Волинська		15		19
Дніпропетровська				9
Донецька				
Житомирська		18		
Закарпатська				
Запорізька				
Івано-Франківська				
Київська				
м. Київ				
Кіровоградська				
Луганська				
Львівська				
Миколаївська				
Одеська		19		23
Полтавська				
Рівненська				
Сумська				
Тернопільська				
Харківська				
Херсонська				
Хмельницька				
Чернівецька				
Черкаська				
Чернігівська		17		18
Апарат ДПСС				
РАЗОМ		69		69

Державна служба України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів та територіальні органи

Головне управління Держпродспоживслужби у області	Фахівці МГУ на державному кордоні			
	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)	керівники (кат. "Б" ДС)*	спеціалісти (кат. "В" ДС)
	27.05- 7.06.2024	27.05- 7.06.2024	10- 21.06.2024	10- 21.06.2024
Північне міжрегіональне головне управління Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів на державному кордоні	1	3		
Південне міжрегіональне головне управління Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів на державному кордоні			1	15
Східне міжрегіональне головне управління Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів на державному кордоні	1	9		
Західне міжрегіональне головне управління Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів на державному кордоні	4	20	5	20
Апарат ДПСС		2		
РАЗОМ	6	34	6	35

Комерційні проекти

Державна служба України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів та територіальні органи

Головне управління Держпродспоживслужби у області	біохіміки з фізико- хімічних та біохімічних досліджень (керівники та фахівці підрозділів)	хіміко- токсикологи (керівники та фахівці підрозділів)	мікологи (керівники та фахівці підрозділів)
Вінницька	4	5	2
Волинська		2	
Дніпропетровська		3	
Донецька	1	2	
Житомирська	1		1
Закарпатська	4	1	1
Запорізька	3	1	
Івано-Франківська	1	1	
м. Київ		1	1
Київська	3	3	
Кіровоградська		1	
Луганська		1	
Львівська	1	1	1
Миколаївська	2	1	
Одеська		8	
Полтавська	6	5	1
Рівненська	2	1	1
Сумська	2	4	
Тернопільська	1		
Харківська	3	3	
Херсонська	1	1	1
Хмельницька		3	
Черкаська	5	1	1
Чернівецька			
Чернігівська	2	2	1
Разом	42	51	11

Головне управління Держпродспоживслужби у області	вірусологи (керівники та фахівці підрозділів)	паразитологи (керівники та фахівці підрозділів)	патоморфологи (керівники та фахівці підрозділів)
Вінницька	2		1
Волинська	2		
Дніпропетровська			
Донецька	1	1	1
Житомирська	2	2	1
Закарпатська	1	1	
Запорізька	2		
Івано-Франківська	1	1	1
м. Київ	3	1	2
Київська	5	5	
Кіровоградська	1	3	1
Луганська			
Львівська	1		1
Миколаївська		1	
Одеська	1		1
Полтавська	1		1
Рівненська	1	2	1
Сумська	1	1	1
Тернопільська		1	
Харківська	1		
Херсонська	1	1	1
Хмельницька	1	1	1
Черкаська	2		1
Чернівецька	1	1	
Чернігівська	1	1	1
Разом	32	23	16

ДОДАТОК 2

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 21 квітня 2023 р. № 379

ПОЛОЖЕННЯ

про післядипломну освіту та інші форми підвищення

кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини

1. Це Положення визначає організаційно-правові засади організації післядипломної освіти та інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини.

2. У цьому Положенні терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України “Про ветеринарну медицину”, “Про освіту”, “Про вищу освіту”.

3. Підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини здійснюється шляхом післядипломної освіти, проходження курсів підвищення кваліфікації, стажування, участі у семінарах і тренінгах з питань ветеринарної медицини, які проводяться в Україні та за кордоном.

Післядипломна освіта спеціалістів ветеринарної медицини забезпечується:

для фельдшерів та молодших бакалаврів ветеринарної медицини — шляхом навчання у закладах фахової передвищої та вищої

освіти, що провадять освітню діяльність за спеціальністю 211 “Ветеринарна медицина”;

для лікарів ветеринарної медицини (бакалаврів, спеціалістів, магістрів) — шляхом навчання у закладах вищої освіти, що провадять освітню діяльність за спеціальністю 211 “Ветеринарна медицина”;

для вчених — шляхом здобуття відповідно до законодавства наукових ступенів доктора філософії і доктора наук та присвоєння вчених звань старшого дослідника, доцента і професора.

Підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини проводиться не менш як один раз на п'ять років.

4. Зміст післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини, зокрема самозайнятих осіб або суб'єктів підприємницької діяльності, визначається планами і освітніми програмами з урахуванням вимог до кадрового забезпечення галузі ветеринарної медицини України, перспектив їх розвитку, сучасних вимог до засобів, форм і методів професійної діяльності та завдань, які покладаються на Держпродспоживслужбу.

5. Держпродспоживслужба, її територіальні органи, підприємства, установи та організації, що належать до сфери її управління, громадські об'єднання, об'єднання фахівців ветеринарної медицини та/або інші заінтересовані особи подають до закладів

освіти в паперовій або електронній формі пропозиції щодо удосконалення фахової підготовки спеціалістів ветеринарної медицини.

6. Метою післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі ветеринарної медицини і задоволення потреб економіки та суспільства у працівниках із високим рівнем професіоналізму і культури, здатних компетентно та відповідально виконувати посадові обов'язки, впроваджувати новітні технології, сприяти інноваційним процесам у галузі ветеринарної медицини шляхом забезпечення їх безперервного навчання.

7. Завданнями післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини є:

законодавче та нормативно-правове врегулювання питань навчання як складової безперервної освіти і професійного розвитку;

визначення змісту навчання з урахуванням наступності, прогнозованості, послідовності, систематичності освітнього процесу, поточної ситуації та нових викликів, індивідуального досвіду, індивідуальних освітніх потреб, перспективи кар'єрного зростання та актуалізації результатів навчання;

організація науково-методичного, кадрового, матеріально-технічного, інформаційного, фінансового забезпечення післядипломної освіти;

розробка та впровадження ефективних технологій безперервного навчання та вдосконалення фахових знань і умінь з урахуванням сучасних досягнень світової науки та практики;

забезпечення безперервного навчання шляхом впровадження відповідних видів навчальних занять і форм організації освітнього процесу;

постійна підтримка професійного рівня спеціалістів ветеринарної медицини відповідно до актуальних потреб та викликів галузі ветеринарної медицини, зокрема сприяння реалізації Стратегії забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту за принципом “єдине здоров’я” на період до 2025 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 27 листопада 2019 р. № 1416 “Про схвалення Стратегії забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту за принципом “єдине здоров’я” на період до 2025 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 10, ст. 405).

8. Структура післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини включає:

1) спеціалізацію — профільну спеціалізовану підготовку з метою набуття особою здатності виконувати завдання та обов'язки, що мають особливості в межах спеціальності;

2) стажування — набуття особою практичного досвіду виконання завдань та обов'язків у певній професійній діяльності або галузі знань;

3) підвищення кваліфікації — набуття особою нових та/або вдосконалення раніше набутих компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань.

Підвищення кваліфікації (обсягом не менш як 3 кредити Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі — ЄКТС) проводиться не рідше одного разу на п'ять років за професійним спрямуванням виробничої діяльності і є обов'язковим для всіх працюючих спеціалістів ветеринарної медицини;

4) перепідготовку — спрямовану на професійне навчання з метою оволодіння іншою професією (іншими професіями).

Здобуття післядипломної освіти та освіти за іншими формами підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини фельдшерами та молодшими бакалаврами ветеринарної медицини здійснюється у закладах фахової передвищої та вищої освіти, що провадять освітню діяльність за спеціальністю 211 “Ветеринарна медицина”, лікарями ветеринарної медицини (бакалаврами,

спеціалістами, магістрами) — у закладах вищої освіти, що провадять освітню діяльність за спеціальністю 211 “Ветеринарна медицина” та мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти і проводять освітню діяльність за галуззю знань 21 “Ветеринарія” та спеціальністю 211 “Ветеринарна медицина”, і є обов’язковим для провадження господарської діяльності суб’єктами господарювання з ветеринарної практики, виробництва ветеринарних лікарських засобів, оптової та роздрібної реалізації ветеринарних лікарських засобів, імпорту ветеринарних лікарських засобів.

Загальний обсяг годин для здобуття післядипломної освіти спеціалістами ветеринарної медицини не може бути меншим, ніж 150 годин або 5 кредитів ЄКТС за п’ять поточних років.

Обсяг (тривалість) освітньої програми післядипломної освіти спеціалістів ветеринарної медицини з метою підвищення їх кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

Підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти може бути прирівняне до довгострокового підвищення кваліфікації і зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньої програми у годинах або кредитах

ЄКТС, крім визнаних (зарахованих) результатів навчання за попередньо здобутими рівнями освіти.

Суб'єкти господарювання, які провадять господарську діяльність з ветеринарної практики, виробництва ветеринарних лікарських засобів, оптової та роздрібною реалізації ветеринарних лікарських засобів, імпорту ветеринарних лікарських засобів самостійно вибирають заклади освіти, освітні програми відповідно до рівня їх кваліфікації та напрямів фахової діяльності.

Кількість кредитів ЄКТС, накопичених під час проходження короткострокового підвищення кваліфікації, додається до загальної кількості кредитів ЄКТС, накопичених під час підвищення кваліфікації за довгостроковими освітніми програмами.

9. Кредити Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи нараховуються згідно з додатком 1.

10. Протягом трудової діяльності відомості про професійне навчання спеціалістів ветеринарної медицини відображаються в особовій справі.

11. Зкладами післядипломної освіти за довгостроковими освітніми програмами підвищення кваліфікації є державні заклади освіти, визначені Держпродспоживслужбою, що провадять освітню діяльність за галуззю знань 21 "Ветеринарія" та спеціальністю 211 "Ветеринарна медицина".

12. Основними критеріями у визначенні Держпродспоживслужбою закладів післядипломної освіти є:

- наявність ліцензії на провадження освітньої діяльності за галуззю знань 21 “Ветеринарія” та спеціальністю 211 “Ветеринарна медицина” у сфері післядипломної освіти;
- забезпеченість висококваліфікованими науково-педагогічними працівниками;
- використання новітніх методів досліджень;
- наявність у структурі закладу освіти науково-дослідних лабораторій з вивчення проблемних питань ветеринарної медицини, науково-дослідних лабораторій, навчально-наукових лабораторій, навчально-науково-виробничих лабораторій;
- забезпеченість науково-методичною та матеріально-технічною базою за напрямками підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини відповідно до акредитаційних та ліцензійних вимог;
- забезпеченість комп’ютерними класами та розроблення освітніх програм;
- обов’язкове введення до навчально-тематичних планів підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини питань, що сприятимуть підтримці професійного рівня відповідно до актуальних потреб, викликів галузі ветеринарної медицини;

можливість забезпечення дистанційної форми здобуття освіти з наявністю системотехнічного забезпечення, а саме: апаратних засобів, інформаційно-комунікаційного забезпечення із пропускною здатністю каналів, програмного забезпечення загального та спеціального призначення, інших ресурсів навчального призначення;

створення належних умов для проживання, харчування та медичного обслуговування спеціалістів ветеринарної медицини.

13. Основними документами, які регламентують зміст і організацію освітнього процесу в закладах освіти, що провадять освітню діяльність за галуззю знань 21 “Ветеринарія” та спеціальністю 211 “Ветеринарна медицина” в рамках післядипломної освіти, є навчальні плани, освітні програми, робочі програми, навчально-тематичні плани та інші документи з управління освітнім процесом.

14. Навчальні (навчально-тематичні, навчально-професійні) плани та освітні програми розробляються закладами освіти з урахуванням рекомендацій Держпродспоживслужби, що надаються у паперовій або електронній формі щороку до 1 лютого.

Навчальні (навчально-тематичні, навчально-професійні) плани затверджуються керівником закладу освіти на підставі рішення вченої ради або науково-методичної ради факультету ветеринарної медицини.

15. Навчальні плани та освітні програми короткострокового навчання в рамках післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини, що здійснюється Держпродспоживслужбою або установою, що належить до сфери її управління, розробляються на основі визначених потреб та поточної ситуації галузі ветеринарної медицини.

Держпродспоживслужбою може проводитися позапланове (внутрішнє) навчання у разі необхідності надання актуальної інформації.

16. Основними формами організації освітнього процесу є аудиторні заняття, дистанційне навчання, онлайн-семінари, тренінги, вебінари, виконання індивідуальних завдань, самостійна робота, практична підготовка, стажування (включаючи стажування за кордоном, участь у конференціях, практикумах, майстер-класах тощо), контрольні заходи тощо.

Основними видами навчальних занять є лекції, лабораторні, практичні, семінарські, індивідуальні заняття, консультації.

Заклад освіти має право встановлювати форми організації освітнього процесу та види навчальних занять.

Зміст стажування визначається індивідуальним планом стажування за формою згідно з додатком 2. Зазначений план затверджується керівником стажування в установі, де

проводиться стажування, за погодженням з керівником такої установи.

Керівник стажування:

складає та затверджує індивідуальний план стажування;

створює умови, необхідні для проходження стажування;

надає допомогу в удосконаленні професійних знань, умінь та навичок;

перевіряє хід заповнення документації стосовно стажування;

контролює виконання індивідуального плану стажування.

Після закінчення стажування спеціаліст ветеринарної медицини, який пройшов стажування, подає керівнику стажування звіт про результати стажування.

17. Поточний та підсумковий контроль результатів післядипломної освіти здійснюється у формах, передбачених навчальним планом (заліки, іспити, тестування, захист випускних робіт тощо).

Негативна оцінка виставляється керівником стажування у разі невиконання спеціалістом ветеринарної медицини більш як половини завдань, визначених індивідуальним планом стажування.

Позитивна оцінка виставляється керівником стажування у разі виконання спеціалістом ветеринарної медицини половини або більш як половини завдань, визначених індивідуальним планом стажування.

Відмінна оцінка виставляється керівником стажування у разі виконання спеціалістом ветеринарної медицини усіх завдань, визначених індивідуальним планом стажування.

Керівник стажування після подання спеціалістом ветеринарної медицини звіту про результати стажування оформляє висновок про результати стажування за формою згідно з додатком 3, що містить негативну, позитивну або відмінну оцінку виконання спеціалістом ветеринарної медицини індивідуального плану стажування та її обґрунтування.

18. За результатами проходження підвищення кваліфікації суб'єкт освітньої діяльності у сфері професійного навчання видає спеціалісту ветеринарної медицини документ про підвищення кваліфікації (в електронній або паперовій формі).

У разі підвищення кваліфікації за професійними освітніми програмами, які були успішно виконані, видається сертифікат про підвищення кваліфікації, у разі підвищення кваліфікації за короткостроковими освітніми програмами, шляхом самоосвіти видається сертифікат, посвідчення, свідоцтво тощо.

За результатами стажування установою, в якій спеціаліст ветеринарної медицини проходив стажування, видається довідка про результати стажування за формою згідно з додатком 4 або звіт про стажування та інші документи про проходження

стажування за кордоном (у разі потреби надається їх переклад на українську мову).

19. Документи про підвищення кваліфікації, видані суб'єктами освітньої діяльності у сфері професійного навчання, які провадять освітню діяльність з підвищення кваліфікації відповідно до ліцензії та за акредитованими загальними професійними освітніми програмами підвищення кваліфікації, не потребують окремого визнання і підтвердження та погодження з Держпродспоживслужбою.

Документи про підвищення кваліфікації за короткостроковими освітніми програмами та шляхом самоосвіти, що здійснювалося іншими юридичними чи фізичними особами (включаючи фізичних осіб-підприємців, що надають освітні послуги), професійними організаціями чи асоціаціями, зокрема міжнародними, які здійснюють навчання, розробляються надавачами освітніх послуг.

У документі про підвищення кваліфікації за короткостроковими освітніми програмами та самоосвітою обов'язково зазначаються: повне найменування суб'єкта освітньої діяльності у сфері професійного навчання (для юридичних осіб) або прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) фізичної особи, яка надає освітні послуги з підвищення кваліфікації учасників професійного

навчання (для фізичних осіб, зокрема фізичних осіб — підприємців);

назва освітньої програми підвищення кваліфікації та її обсяг (в кредитах ЄКТС);

прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності) особи, яка підвищила кваліфікацію;

дата видачі та обліковий запис документа;

найменування посади (у разі наявності), власне ім'я, прізвище особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації.

20. Територіальні органи Держпродспоживслужби:

визначають потребу в післядипломній освіті спеціалістів ветеринарної медицини на основі обліку посад відповідно до рівня їх кваліфікації, ротації кадрів та перспектив нових напрямків у роботі;

враховують наявність укладених угод суб'єктами господарювання, які провадять господарську діяльність з ветеринарної практики, виробництва ветеринарних лікарських засобів, оптової та роздрібної реалізації ветеринарних лікарських засобів, імпорту ветеринарних лікарських засобів;

складають план-заявку на наступний рік і до 1 серпня поточного року направляють її до Держпродспоживслужби.

21. Суб'єкти освітньої діяльності з факультетами ветеринарної медицини, які мають ліцензію на провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти і проводять освітню діяльність за галуззю знань 21 "Ветеринарія" та спеціальністю 211 "Ветеринарна медицина" до 1 вересня поточного року подають Держпродспоживслужбі перелік спеціалізацій, за якими вони можуть забезпечити проведення післядипломної освіти спеціалістів ветеринарної медицини.

22. Держпродспоживслужба щороку до 1 лютого складає і затверджує наказом орієнтовні план-графік післядипломної освіти на поточний рік, план-графік дистанційного (внутрішнього) навчання спеціалістів ветеринарної медицини та доводить до відома закладів освіти, територіальним органам та підпорядкованим їй установам.

Згідно з планом-графіком післядипломної освіти на наступний рік керівник установи видає наказ про відрядження спеціаліста ветеринарної медицини на післядипломну освіту або інші форми підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини.

Спеціаліст ветеринарної медицини, який прибув у заклад освіти, зобов'язаний пред'явити:

наказ про відрядження на навчання;

паспорт громадянина України, паспортний документ іноземця або інші документи, що посвідчують особу та підтверджують її спеціальний статус;

копію документа про освіту або документа про вищу освіту.

Фінансування післядипломної освіти та інших форм підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини, які працюють у системі Держпродспоживслужби та в закладах ветеринарної медицини, що не належать до системи Держпродспоживслужби, здійснюється за рахунок роботодавця або за рахунок інших джерел, не заборонених законом, а спеціалістів ветеринарної медицини, які є самозайнятими особами або суб'єктами підприємницької діяльності, — за їх рахунок.

Додаток 1
до Положення

КРЕДИТИ

Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи, що нараховуються за результатами післядипломної освіти та іншими формами підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини

Вид професійного навчання	Кількість кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи
Підвищення кваліфікації	
Підвищення кваліфікації за загальними/спеціальними професійними (сертифікатними) програмами	визначається програмою підвищення кваліфікації/ у документі про підвищення кваліфікації, але не менше 2
Підвищення кваліфікації за загальними/спеціальними короткостроковими програмами	визначається програмою підвищення кваліфікації/ у документі про підвищення кваліфікації, але не менше 0,2 та не більше 1
Підвищення кваліфікації за сертифікатними програмами підвищення кваліфікації у закладах освіти за кордоном, зокрема за рахунок власних коштів учасників професійного навчання	визначається програмою підвищення кваліфікації/ у документі про підвищення кваліфікації, а у разі відсутності відомостей про кількість кредитів - 2
Стажування	
Стажування спеціалістів ветеринарної медицини, які працюють у системі Держпродспоживслужби та в закладах ветеринарної медицини, що не належать до цієї системи, інших профільних установах та організаціях	0,3
Стажування за кордоном	0,6
Самоосвіта	
Участь у заходах з обміну досвідом, які проводяться за рахунок коштів асоціацій органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, міжнародних та іноземних установ, організацій та коштів міжнародної технічної допомоги, органів державної влади та місцевого самоврядування тощо:	
в Україні	0,1
за кордоном	0,2
Онлайн-навчання (дистанційне навчання за онлайн-курсами на освітніх е-платформах, зокрема Prometheus, EdEra, Coursera, WTO E-Learning, OIE Training Portal, edX, AcademicEarth, University of the People, Open2Study, Khan Academy, LinkedIn Learning Courses тощо)	0,1-0,2
Участь у конференціях, науково-практичних	0,05

конференціях, засіданнях за круглим столом, фахових семінарах, майстер-класах, тренінгах та інших заходах без доповіді та публікації тез	
Участь у конференціях, фахових семінарах, майстер-класах, тренінгах та інших заходах із доповіддю або презентацією:	
в Україні	0,1
за кордоном	0,2
Публікація тез доповіді на конференції, фаховому семінарі, засіданні за круглим столом тощо	0,05
Підготовка монографій, навчальних підручників, навчальних посібників, навчально-методичних матеріалів, словників, довідників	0,2
Внутрішні навчання, які не передбачають розроблення програми підвищення кваліфікації, зокрема на освітній е-платформі “Система автоматизації HR-процесів та управління талантами МОСО”	0,2
Інші види самоосвіти	0,01
Підготовка та публікація статей	
Підготовка та публікація статей: у вітчизняних виданнях, зокрема електронних, що не мають індексу цитування видання та не входять до міжнародних наукометричних баз	0,1
у вітчизняних та іноземних виданнях, що мають індекс цитування видання та входять до міжнародних наукометричних баз (Index Copernicus International, Google Scholar тощо)	0,2
у міжнародних наукових виданнях, що мають індекс цитування видання та входять до міжнародних наукометричних баз Scopus або Web of Science	0,2
Створення та ведення особистого блогу професійного спрямування	0,05 (за умови публікації не менше п'яти публікацій протягом одного календарного року)

Додаток 2
до Положення

ПОГОДЖЕНО
Керівник установи

ЗАТВЕРДЖУЮ
Керівник стажування

(підпис) (власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

(підпис) (власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

_____ 20__ року

_____ 20__ року

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЛАН
стажування

(прізвище, ім'я, по батькові (за наявності))

_____ 20__ року по _____ 20__ року

(вид виконуваної роботи на посаді/роботі)

№	Назва завдання	Строк виконання	Результати оцінювання керівником стажування
1			
2			
3			

Особа, яка проходить
стажування

(підпис)

(власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Додаток 3
до Положення

Керівник установи

_____ (власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

ВИСНОВОК
про результати стажування

_____ (прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності))

на посаді _____ (назва посади та найменування структурного підрозділу установи)

Відповідно до наказу від _____ 20 ____ р. № _____ з _____ по _____ 20 ____ р. _____ (прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності))

пройшов (пройшла) стажування на посаді/роботі

_____ (назва посади та/або найменування структурного підрозділу органу)

Стажування відбувалося відповідно до індивідуального плану стажування.

Обсяг виконаних завдань, передбачених індивідуальним планом стажування на посаді _____, виконано/не виконано в повному обсязі.

У процесі стажування _____ взяв (взяла) участь у підготовці _____ (власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Виконані завдання, не передбачені планом стажування _____.

Висновок керівника стажування (оцінка) _____.

Керівник стажування

_____ (посада)

_____ (підпис)

_____ (прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності))

_____ 20 ____ року

Додаток 4
до Положення

ДОВІДКА
про результати стажування

у _____

(назва установи)

Видана _____ у тому, що дійсно пройшов (пройшла)
(власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

стажування на посаді/роботі* _____

_____ з “_____” по “_____” _____ 20 р.

Висновок керівника стажування (оцінка) _____

Керівник

(підпис)

(власне ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

МП (за наявності)

_____ 20__ року

* Місце проходження стажування із зазначенням посади або виконуваної роботи.

